

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716204042
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8716204042.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. predsedníčky senátu a sudkyň JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu N. H. F. N.O. J. Š., D. XXXX/XX Q. F., X. Š., D. XXXX/XX, XXX XX F., G.: XX XXX XXX, právne zastúpený Mgr. Marekom Tauberom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 11, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42 321 808, proti žalovanému Cestovná kancelária TančIn, s.r.o., Družstevná 734, 085 01 Bardejov, IČO: 36 504 025, právne zastúpený JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom so sídlom Jesenná 8, 080 01 Prešov, o zaplatenie 8.000,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/86/2016-261 zo dňa 27.02.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 8.000,- eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.000,- eur od 21.03.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko žalovaného, výsledky vykonaného dokazovania, najmä obsah pripojených listinných dôkazov, ktoré špecifikoval, výsluch svedkyne P. L. a uviedol, že právny vzťah medzi stranami sporu vznikol z titulu objednávky poznávacieho zájazdu J. F.A. P. - W. v termíne od 15.10.-21.10.2015, na základe objednávky žalobcu zo dňa 23.06.2015. Žalovaný zaslal žalobcovi zálohovú faktúru a potvrdenie objednávky dňa 23.06.2015 s tým, že dátum splatnosti bol stanovený ihneď. Zálohová faktúra obsahovala údaje, z ktorých vyplýva, že sa potvrdila objednávka žalobcu na 6-dňový poznávací zájazd J. F. P. - W., ktorý sa mal konať v termíne od 15.10.-21.10.2015 a faktúra ako záloha bola určená na sumu 10.996,- eur. Žalovaný zaslal žalobcovi dňa 26.01.2016 návrh zmluvy o obstaraní zájazdu s tým, že žalobca listom zo dňa 04.02.2016 oznámil žalovanému, že zmluvu neakceptuje a zároveň požiadal o vrátenie preddavkovej sumy 8.000,- eur z dôvodu, že k uzatvoreniu zmluvy o obstaraní zájazdu nedošlo. Žalovaný oznámil žalobcovi dňa 15.02.2016, že poznávací zájazd sa mal konať v októbri v roku 2015 s tým, že následne bol riaditeľkou školy presunutý na termín na 10.03.2016-15.03.2016, a preto žiadosť o vrátenie preddavku zamietol z dôvodu, že žalovaný stornoval zájazd k 05.02.2016 a zároveň oznámil, že bude postupovať v zmysle všeobecných podmienok, kde výška storno poplatku vzhľadom na oneskorené stornovanie je 100 %.

Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 741a, § 741b ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej citoval ust. § 6, § 8 ods. 1 písm. f), ods. 3 zákona č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch (ďalej len zákon č. 281/2001 Z.z.) a uviedol, že z listinných dôkazov, a to e-mailovej komunikácie medzi stranami sporu, považoval súd prvej inštancie za preukázané, že zo strany žalobcu bola žalovanému doručená objednávka a zo strany žalovaného zálohová faktúra a potvrdenie objednávky a následne listom zo dňa 26.01.2016 bol žalobcovi zaslaný návrh zmluvy o obstaraní zájazdu, čo žalobca neakceptoval a uvedenú zmluvu neuzatvoril, tzn., že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o obstaraní zájazdu tak, ako to ustanovuje § 741 písm. a) a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie poukázal aj na právnu úpravu a normy vyplývajúce zo Smernice č. 90/314 EHS o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb. Zmluva o obstaraní zájazdu musí mať písomnú formu a musí obsahovať podstatné náležitosti zmluvy tak, ako to vyplýva z ust. § 741 písm. b) ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože sa jedná o podstatné náležitosti zmluvy, absencia ktorých spôsobuje absolútnu neplatnosť. Zmluva o obstaraní zájazdu je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z listinných dôkazov a predmetu sporu vyplýva, že silnejšou stranou v spore je cestovná kancelária - žalovaný, ktorý aj vzhľadom k tomu, že vykonáva podnikateľskú činnosť, musí dodržiavať ust. zákona č. 281/2001 Z.z. a súvisiace právne predpisy. Žiadna zmluva o obstaraní zájazdu medzi stranami sporu nebola uzatvorená. Objednávka nespĺňa podmienky vyplývajúce z ust. § 741 a nasl. Občianskeho zákonníka, taktiež emailová komunikácia medzi stranami sporu nenahrádza zmluvu o obstaraní zájazdu, a preto zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu tým, že má bezdôvodne vo svojej držbe finančné prostriedky v hodnote 8.000,- eur ako preddavok poskytnutý na základe vystavenej faktúry žalovaným, čo znamená, že žalovaný je povinný bezdôvodné obohatenie vydať (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka). Zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu z titulu plnenia bez právneho dôvodu, nakoľko zmluva o obstaraní zájazdu nebola medzi zmluvnými stranami uzavretá, ani sa nejedná o neplatný právny úkon, nakoľko nebol uzavretý. Z výsluchu svedkov, a to P. L., zamestnankyne žalovaného, vyplývajú okolnosti týkajúce sa objednávky, ako aj doručenia žiadosti o vrátenie preddavku. Navyše právny zástupca žalovaného uviedol, že nedodržaním podmienok nastúpenia na zájazd, bezdôvodným odmietnutím, žalobca založil právny dôvod na storno poplatok, ktorý predstavuje 100 %. Doplatok sumy 2.600,- eur považoval za obranu, tzn., že okrem sumy 8.000,- eur, ktorú zadržiava, má žalobca doplatiť ešte 2.776,- eur. Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zhodnotenia jednotlivých dôkazov uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 8.000,- eur z dôvodu, že nárok žalobcu považoval za dôvodný. Zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, a preto je povinný bezdôvodné obohatenie vrátiť, nakoľko k uzatvoreniu zmluvy o obstaraní zájazdu nedošlo. Objednávka nie je zmluvou o obstaraní zájazdu tak, ako to vyplýva z ust. § 741 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade, ak by bola zmluva riadne uzavretá, tak by mal žalovaný právo len na 30 % storno pokuty z vopred stanovenej ceny zájazdu, teda žalobcovi by musela byť vrátená suma 7.697,20 eura.

Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2009 a uviedol, že zároveň žalobcovi priznal aj úrok z omeškania od 21.03.2016 vo výške 5,05 % z dôvodu, že výzva žalovanému na zaplatenie peňažného dlhu bola doručená 10.03.2016 a lehota 10 dní uplynula tým, že žalovaný sa dostal do omeškania od 21.03.2016.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca žalovaného. Namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Nesúhlasil so záverom súdu, že medzi stranami sporu nebola uzatvorená zmluva o obstaraní zájazdu. Uviedol, že zmluva v zmysle ust. 741b ods. 1 Občianskeho zákonníka má obsahovať náležitosti ako každá zmluva o obstaraní zájazdu s tým, že vzniká konsenzom zmluvných strán o podstatných náležitostiach zmluvy. Samotnú rezerváciu zájazdu zo strany objednávateľa ešte nemožno považovať za uzavretie zmluvy. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca už 11.01.2015 požiadal žalovaného o vypracovanie návrhu na poznávací zájazd plenér P. a okolie. Strany sporu sa dohodli, že zájazd sa uskutoční v termíne od 14.05.2015-19.05.2015 s tým, že tento termín žalobca zrušil a nový termín bol naplánovaný na november 2015. Dňa 23.06.2015 žalobca e-mailom u žalovaného objednal poznávací zájazd v P. v termíne 15.10.-20.10.2015 s tým, že 24.06.2015 žalovaný zaslal e-mailom žalobcovi predfaktúru zo

dňa 23.06.2015 na cenu zájazdu 10.660,- eur + poistenie pre 40 osôb v sume 396,- eur, t.j. spolu 10.996,- eur. Dňa 25.06.2015 žalobca uhradil žalovanému zálohovú platbu 4.000,- eur. Listom zo dňa 17.09.2015 zaslaný e-mailom žalovanému žalobca opätovne požiadal o preloženie termínu zájazdu Pléner 2015, ktorý sa mal uskutočniť v termíne od 15.10.2015-20.10.2015 na iný termín, a to v jarnom termíne 2016. Následne žalovaný po prejednaní zmeny termínu ubytovania v A. na termín jar 2016 ubytovacími zariadeniami H., e-mailom zo dňa 19.09.2015 oznámil žalobcovi, že ubytovanie, teda zájazd je možné presunúť na jar 2016, ale iba do polovice marca - do veľkonočných sviatkov. Dňa 17.09.2015 žalobca žalovanému oznámil nový termín zájazdu, ktorý by sa mohol uskutočniť v dňoch od 10.03.-15.03.2016. Dňa 26.10.2015 žalobca uhradil žalovanému druhú zálohovú platbu 4.000,- eur. Listom zo dňa 04.02.2016 žalobca oznámil žalovanému, že neakceptuje návrh zmluvy o obstaraní zájazdu a že zmluvu o uzavretí zájazdu so žalovaným, že ju neuzavrie s tým, že požiadal o vrátenie zaplateného preddavku vo výške 8.000,- eur. V danom prípade, podľa názoru právneho zástupcu žalovaného, je nesporné, že žalobca si predmetný zájazd skutočne u žalovaného objednal, na účet žalovaného uhradil zálohovú platbu 8.000,- eur, listom zo dňa 04.02.2016 požiadal o vrátenie zálohovej platby, ktoré je možné vyhodnotiť ako odstúpenie od zmluvy v zmysle článku VII. ods. 2 všeobecných zmluvných podmienok cestovnej kancelárie - žalovaného. Odstúpením od zmluvy o obstaraní zájazdu zo strany žalobcu vzniklo v zmysle ust. § 741h ods. 1 Občianskeho zákonníka a článku VII. ods. 4 všeobecných zmluvných podmienok žalovaného, žalobcovi právo na bezodkladné vrátenie ceny zájazdu po odpočítaní dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola vo výške základného režijného storno poplatku 17,- eur za každú prihlásenú osobu a 44 až 30 dní pred odchodom 30 % z vopred stanovenej sumy. Žalovaný mal právo odpočítať zo zaplatenej ceny zájazdu 8.000,- eur a vrátiť žalobcovi zostatok uhradenej sumy, teda žalovanému vznikol nárok na zmluvnú pokutu vo výške 3.978,80 eura + 3.298,80 eura (30 % zo sumy 10.996,- eur). Zvyšok zo zaplatenej zálohy 8.000,- eur, a to sumu vo výške 4.021,20 eura je povinný žalovaný vrátiť žalobcovi. Žalovaný poukázal na ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktoré rozhodnutia špecifikoval s tým, že navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasťou podaného odvolania sú aj listinné dôkazy, na ktorých obsah v podanom odvolaní poukázal.

3. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že uplatnené odvolacie dôvody žalovaného nie sú spôsobilé na zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci na ďalšie konanie. V prvom rade uviedol, že je potrebné písomný prejav žalovaného uvedený v bode 14 odvolania považovať za uznanie nároku uplatneného žalobcom v časti 4.021,20 eura. Poukázal na skutkové okolnosti danej veci s tým, že bol toho názoru, že k písomnému uzavretiu zmluvy o obstaraní zájazdu medzi stranami sporu pred 14.05.2017, ani následne nedošlo. Ak žalovaný e-mailovou komunikáciou do 14.05.2015 nepovažoval za vhodnú na uzavretie zmluvy, tak potom implicitne nemôže ani e-mailová komunikácia medzi stranami sporu po 14.05.2015, byť dôkazom, že došlo k uzatvoreniu zmluvy. Všetka komunikácia medzi stranami sporu prostredníctvom mailu bola len kontraktáčnym procesom. Poukázal na to, že štatutárnym zástupcom žalobcu v období roku 2015 bola G.. P. W. a jedine ona mala právomoc a kompetenciu vykonávať všetky právne úkony za žalobcu. Mail, na ktorý poukázal žalovaný a to zo dňa 30.11.2015 o zrušení zájazdu J.P. F. P.I. - W. bol zaslaný od pána F., ktorý je fyzickou osobou, na základe súkromnej iniciatívy, pričom on nemal žiadne oprávnenie konať za žalobcu a rovnako žalovaný zasielal odpoveď pánovi F. a teda nie žalobcovi. Právny zástupca žalobcu poprel tvrdenie žalovaného, že by žalovaný zaslal žalobcovi dňa 24.06.2015 zmluvu o obstaraní zájazdu so všetkými obligatónnymi zákonnými náležitosťami v písomnej forme spolu so všetkými obchodnými podmienkami cestovnej kancelárie. Takýto návrh zmluvy žalobca zaslal žalobcovi až 26.01.2016, ktorý však žalobca neakceptoval. Trval na tom, že zmluva o obstaraní zájazdu musí byť v písomnej forme a musí mať všetky zákonné náležitosti. V danom prípade žalobca nepoprel, že plánoval uskutočniť zájazd J.P. F. P. - W.. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o zájazd „šitý na mieru“, nie katalógový zájazd bolo nutné prostredníctvom e-mailovej komunikácie doladiť a vyšpecifikovať jednotlivé zmluvné podmienky v súlade so zákonom. Finálny návrh zmluvy o obstaraní zájazdu v písomnej forme s požadovanými obligatónnymi zákonnými náležitosťami zaslal žalovaný žalobcovi až 26.01.2016 a nie 24.06.2015. Poukázal na § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého nedodržanie písomnej formy pre zmluvu o zájazde Občiansky zákonník sankcionuje právny úkon neplatnosťou. List žalobcu zo dňa 04.02.2016, v žiadnom prípade nie je odstúpením od zmluvy, lebo žiadna zmluva uzatvorená nebola. Žalobca ako spotrebiteľ o zmluvných pokutách nemal žiadnu vedomosť, keďže zmluva o obstarávaní zájazdu platne uzavretá nebola, ani v potvrdení žalovaného zo dňa 23.06.2015 nie je zo strany žalovaného žiadna zmienka o zmluvných pokutách. Uvedenie výšky zmluvnej pokuty je obligatónnou náležitosťou zmluvy o obstaraní zájazdu (§ 741b ods. 1 písm. e) Občianskeho zákonníka). Za nedôvodný považoval aj režijný storno poplatok

vo výške 680,- eur (17 eur za každú prihlásenú osobu x 40 osôb) podľa žalovaného, keďže žalovaný nepredložil menný zoznam s údajne 40 prihlásenými osobami. Navyše žalovaný vypočítal zmluvnú pokutu vo výške 30% z celkovej ceny zájazdu, čo by bolo aj správne, avšak túto sumu nesprávne odpočítal zo sumy 8.000,- eur, čo je logicky nesprávne. V prípade, ak by bola zmluva riadne uzavretá, tak výpočet zmluvnej pokuty má byť správne prevedený tak, ako je v podaní žalobcu zo dňa 03.04.2017. Vo vzťahu k iným rozhodnutiam v obdobnej veci, na ktoré poukázal právny zástupca žalovaného, uviedol, že uvedené rozhodnutia sa nevzťahujú na prejednávajúcu vec. Podotkol, že žalobca vystupoval v danom prípade ako spotrebiteľ, ktorý požíva ochranu pri procese, kde druhou zmluvnou stranou je subjekt, ktorý vystupoval ako podnikateľ a takéto zmluvy bežne uzatvára v rámci podnikania. Napadnuté rozhodnutie považoval za vecne správne, a preto ho navrhol potvrdiť. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Právny zástupca žalovaného sa v rámci odvolacej repliky k doručenému vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu k odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Opravným uznesením č.k. 11C/86/2016-313 zo dňa 4.6.2019 súd prvej inštancie opravil záhlavie napadnutého rozhodnutia v súlade s ust. § 224 Civilného sporového poriadku s právoplatnosťou od 28.6.2019.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP) v spojení s § 470 ods. 1, 2 veta prvá CSP vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj webovej stránke dňa 14.10.2019 (§ 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 1, 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, ako aj vec správne právne posúdil. Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie.

7. K odvolaniu žalovaného uvádza, že uplatnené námietky týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení, vrátane nesprávneho právneho posúdenia neboli dôvodné. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 191 CSP, dospel k správnym skutkovým zisteniam, ako aj k správne právnemu posúdeniu veci.

Je nesporné, že k vzniku právneho vzťahu medzi stranami sporu nedošlo. Zo strany žalobcu, a to štatutárnej zástupkyne G. W. listom zo dňa 23.6.2015 (č.l. 5 spisu) síce došlo k objednaní poznávacieho zájazdu J. F. P. - W. v termíne 15.10.-21.10.2015, zrejme elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, resp. vlastnoručného podpisu štatutárnej zástupkyne žalobcu. Na základe takejto písomnej objednávky žalovaný vystavil zálohovú faktúru spojenú s potvrdením objednávky podľa rezerváčného čísla XXXXXXX (č.l. 6 spisu), a to dňa 23.6.2015, na základe ktorej žalobca poskytol preddavok na objednávku celkom vo výške 8.000,- eur.

8. Podľa názoru odvolacieho súdu, k uzatvoreniu právneho vzťahu nedošlo ani inou vhodnou formou, na ktorú poukázal právny zástupca žalovaného z dôvodu, že aj podľa všeobecných podmienok pre účasť na zájazdoch cestovnej kancelárie - žalovaného (č.l. 41 spisu) sa vyžaduje podľa čl. I. bodu 1 pre vznik zmluvného vzťahu medzi objednávateľom a cestovnou kanceláriou pre kolektívy, potvrdenie písomnej objednávky, ktorá je podpísaná oprávneným zástupcom. I napriek zaplateniu

zálohovej faktúry ako preddavku žalobcom, pre záver o vzniku zmluvného vzťahu medzi stranami sporu chýba písomné potvrdenie objednávky podpísané oprávneným zástupcom právnickej osoby. Súd prvej inštancie správne na túto skutočnosť poukázal pokiaľ uviedol, že objednávka zájazdu nespĺňa podmienky vyplývajúce z ust. § 741a a nasl. Občianskeho zákonníka, lebo písomná forma uzavretia zmluva nebola zachovaná, ani k uzavretiu zmluvy nedošlo inou vhodnou formou. Z predloženého potvrdenia žalobcom vyplýva, že jediným štatutárnym zástupcom žalobcu bola predsedníčka N. H. F. N. J. Š., D. XXXX/XX Q. F. G.. P. W.W.A. v zmysle platných stanov a zápisnice z rodičovskej rady združenia z 26.11.2015 (č.l. 242 spisu). Správne preto súd prvej inštancie poukázal aj na ust. § 741b Občianskeho zákonníka, a to obligatórne náležitosti zmluvy o obstaraní zájazdu s tým, že okrem podstatných náležitostí zmluvy sa vyžaduje aj písomná forma alebo iná vhodná forma. Zákon však *expressis verbis* neupravuje, čo treba považovať za inú vhodnú formu uzavretia zmluvy.

Podľa názoru odvolacieho súdu, uzavretie zmluvy prostredníctvom e-mailovej komunikácie by bolo možné iba vtedy, ak by návrh zmluvy a jeho akceptácia boli opatrené zaručeným elektronickým podpisom. Právny vzťah medzi stranami sporu nevznikol, a preto žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi vo výške 8.000,- eur, ktorú sumu žalobca zaplatil na základe zálohovej faktúry za objednávku zájazdu v termíne od 15.10.-21.10.2015. Tvrdenie právneho zástupcu žalovaného, že zo strany žalobcu došlo k odstúpeniu od zmluvy, odvolací súd nepovažoval za relevantné, lebo v sporovom konaní nebolo preukázané, že by zmluvný vzťah medzi stranami sporu vznikol.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobcu v odvolacom konaní (§ 255 ods. 1 CSP), ktorému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 CSP).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba,

ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.